

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fidvcia, Cvris Ivdiciisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 6. Dando non perdi opes, sed augeri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

lenari, atq; ut erat integrum petenti tribui. Tunc collectis fratribus inobedientem Monachum de infidelitate suâ, & superbia, coram omnibus, increpavit. Quâ increpatione completâ, sese cum eisdem fratribus in orationem dedit. In eo autem loco, ubi cum fratribus orabat, vacuum erat ab oleo dolium coopertum. Cumq; sanctus vir in oratione persisteret, cœpit operimentum eiusdem doli oleo excrecente sublenari. Quo commoto atq; sublenato, oleum, quod excreuerat, ora doli transiens, pavimentum loci in quo incubuerat, inundabat. Quod Benedictus Dei famulus ut aspexit, protinus orationem complevit, atq; in pavimentum oleum defluere cessavit. Tunc diffidentem inobedientemq; fratrem latius admonuit, ut fidem habere disceret & humilitatem. Idem verò frater salubriter correptus erubuit, quia venerabilis pater virtutem omnipotentis Dei, quàm admonitione intimauerat, miraculis ostendebat: nec erat iam, ut quisquam de eius promissionibus dubitare posset: qui in uno eodemque momento, pro vitreo vase penè vacuo, plenum oleo dolium reddidisset.

§. VI.

Dando non perdi opes, sed augeri.

Discant hinc malè prouidi, immò male-

Luc. 6.38. dicti auaritiæ ministri, quàm verum sit illud:
date;

date, & dabitur vobis: discant inde acquirere, unde se putant perdere; nec, quæ dominorum benigna liberalitas jubet distribui pauperibus, ea vel in dominorum commodum, vel, quod deterius est, in suum marsupium referunt. Optimus modus accipiendi est, Dei amore, dare: dum sic minuuntur opes, augentur. Inscitia igitur, immò impietas est, dicere illud, quod apud Aristophanē legitur: *Oleum non est in lecytho*, aut decerpere aliquid, vel totum recondere, quod in templorum & egenorum usus à Dominis est destinatum. Fraudem hi faciunt Dominis suis, quos, dum micam, dum guttam, dum exiguas opes comparcunt, opibus maioribus spoliant. Imò tam imperiti sunt œconomi, ut, dū scrupulosissimè quærunt heros, principésque suos locupletare, eosdem ad summas angustias redigant depauperentque. Si enim Deus *centuplum*, etiam in hac vita, promittit, an non, dum vnum florenum iusti in pauperes expendere, eum Domino suo inexpensum asseruant, eidem centum alios furantur? Et tamen, prò dolor, quid iam frequentius fit in mundo, qui plenus est, eiusmodi fatuis. quid dico, fatuis? atheis Politicis arcarijs, & thesaurarijs, quorū tota

pru-

Aristo-
phan. in
Auibus.

Matt. 19.
29.

prudentia œconomica in eo consistit, vt nihil dispensent, vt Ecclesiæ Ecclesiasticisque sua accîdant, demant, inuertât fauores, gratiam, dona Principum. Nempe huc ventum est rerum, hæc nunc industria censetur, vt bonum temporale, Politicumque, passim bono spirituali & Ecclesiastico anteponatur. Sic virtus it post aurum; sic anima seruit carni; sic religio subijcitur auaritiæ; sic cœlum terris, immo ipse Deus Mundo cogitur famulari. An non tales athei? an non sacrilegi? an non desperati? an non fures? an non ea restituere omnibus pauperibus obstringuntur, quæ ne pauperes à dominis donata acciperent, impediuerunt? Quàm longè præstaret, cum D. Benedicto, has vitreas opes omnes, per fenestram, aut in mare Creticum proijcere; immo spargere in pauperes. Profectò sic non frangerentur, sic in æterna tabernacula portarentur. Sic dominos suos demum verè opulentarent. Hæc esset vera fidelitas, talis quæstor quæstum faceret, essetque verè *fidelis seruus & prudens, quem constituit Dominus super familiam suam*. Qui autem hæc non credit, non facit; & qui non facit, non credit, vt proinde, cum iam totæ scholæ sint talia dicentium, & facientium,

hæc

hæc ipsa tempora esse Antichristi videantur, quibus se Christus dixit, *fidem non inuenturum in terris.* Luc. 18. 8.

§. VII.

Iter agentibus PP. Dominicanis, quomodo Deus prospexerit ?

Alia fide imbutus fuit D. Benedictus, ceterique religiosorum conditores, qui crediderunt, Dei bonitatem esse tam bonam, ut nulla se sinat liberalitate superari. Itaque religionem ingressi omnia, Christi amore, dimiserunt, Christum sibi peculiaribus studijs obstringentes, ut ipse quoque peculiarem eorum curam susciperet. In D. Domini vita legimus, recente adhuc ordine, eum alumnos suos, Christi more, binos, ad poenitentiam prædicandã, in varia loca ablegasse. Contigit aliquando, ut horum duo, usque ad horam nonam diei, hoc est, usque ad vesperam, absque cibo, fame atque itinere, fatigati, inter se mœstis animis consultarent, vndenam, aut quid, ad corpora curanda, in regione ignota, apud ignotos pauperesque sperare possent ? Ita sollicitis & nutantibus repente superuenit vir statura procerus, forma honesta & eleganti, sed habitu peregrino, qui illorum infirmam & modi-

eam